

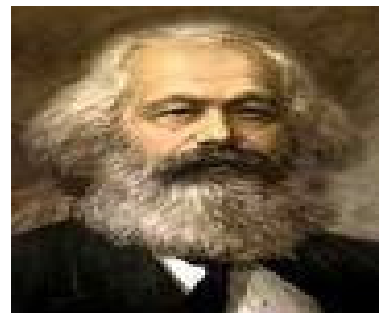
Nijmegen: rood bolwerk aan de Waal

Nijmegen, de oudste stad van Nederland, staat bekend als linkse stad. De meest linkse stad van Nederland, volgens sommigen. Bij de Provinciale Statenverkiezingen van maart 2007 stemde maar liefst een kwart van de bevolking op de SP, kopte een krant.

Het rode verleden van Nijmegen begint in de jaren zestig wanneer de ontzuiling en de democratisering van het studeren gelijk opgaan. De komst van de studiebeurs maakte studeren voor iedereen bereikbaar. Studeerden er in 1960 nog maar tweeduizend leerlingen aan de toen nog Katholieke Universiteit van Nijmegen (KUN), in 1970 waren dit er maar liefst tienduizend. De nieuwe student kwam niet, zoals voorheen, uit de traditionele academische milieus maar uit alle lagen van de bevolking en van het platteland. Hierdoor maakt het oude gedachtegoed snel plaats voor nieuwe ideeën en eigen geldingsdrang.

De bijbel maakte plaats voor de werken van Karl Marx. De nieuwe studenten eisten inspraak en medezeggenschap en zij schuwden het actievoeren niet. In 1969 werd de aula van de KUN bezet en moest de politie uiteindelijk bijdragen aan de ontruiming. Deze Nijmeegse acties stonden niet op zichzelf. Ook in andere studentensteden stuitte de gevestigde orde op verzet, in Amsterdam werd het Maagdenhuis door opstandige studenten bezet.

Een jaar eerder hadden de studenten in Parijs de gevestigde orde op hun grondvesten doen schudden en nu sloeg op de Nederlandse universiteiten de vlam in de pan en kwamen de partijen lijnrecht tegenover elkaar te staan. De acties leidden in Nederland uiteindelijk in 1972 tot een nieuwe Wet Universitair Bestuur die voorzag in een zekere inspraak door de nieuw te vormen universiteitsraad.

Nu zijn deze acties niet de enige wapenfeiten die Nijmegen het zo linkse imago bezorgen. De linkse beweging uitte zich ook op andere terreinen. De linkse studenten kwamen bijeen in eigen cafés, restaurants en muziektempels. Café De Plak en Doornroosje zijn hiervan de nog steeds bloeiende voorbeelden.

Aanvankelijk stuitten de linkste denkbeelden van SP- en PVDA-jongeren op nogal wat weerstand van de Nijmeegse bevolking. De term 'rooie rakkers' werd veelgehoord. Daar kwam enigszins verandering in toen diezelfde jongeren zich in 1981 op de barricades wierpen om de bouw van een parkeergarage aan de Piersonstraat te voorkomen. Vele dagen was Nijmegen het strijdtoneel van ME'ers gewapend met groot materieel tegenover krakers van de panden die gesloopt moesten worden. Het brute vertoon van de overheid maakte duidelijk dat het meer om prestige dan om noodzaak ging. Meer en meer schaarde de bevolking zich achter de jongeren die onder barre omstandigheden hun principes verdedigden.

Nijmegen heeft deze roerige tijden achter zich gelaten. Het linkse denken is deel uit gaan maken van het politieke beleid dat wordt gevoerd. Een beleid dat de auto's graag uit de stad ziet verdwijnen en dus is tot op de dag vandaag aan de Piersonstraat geen parkeergarage verschenen. De krakers hebben niet voor niets zo lang stand gehouden.